

Wiatr we włosach

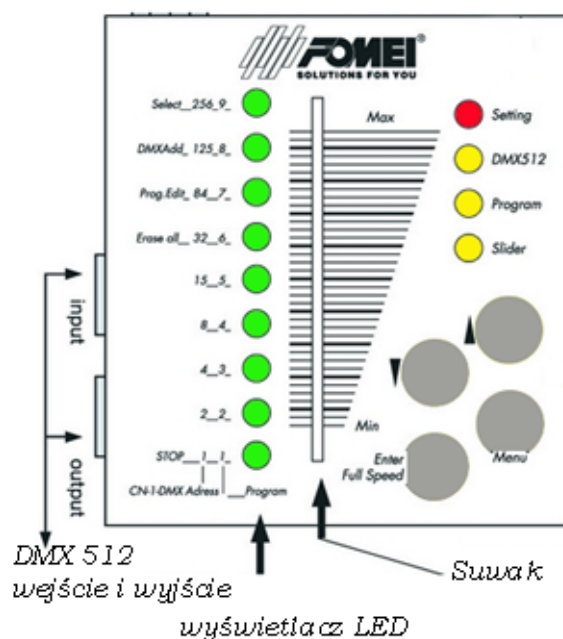
Jest pięć żywiołów. Woda i ogień, ziemia i wiatr, i piąty, który doświadcza tylko niektórych. Jest nim studio fotograficzne, w którym dzięki przemyślnym rozwiązaniom technicznym te cztery żywioły możemy ujarzmić i przekształcić w obraz. Dzisiaj opowiemy, w jaki sposób w warunkach studyjnych, wiatr czynimy posłusznym naszej twórczej wizji.

W studio fotograficznym niejednokrotnie staramy się uzyskać różne efekty, jakie możemy osiągnąć w plenerze, wykorzystując zmienne warunki atmosferyczne. Zjawisko sztucznej mgły pozwalają uzyskać wytwornice dymu, a sztuczny wiatr, rozwiewający włosy i zwiewne szaty modelek w powabne fale zapewniają różnego typu dmuchawy. Od ich wydajności i prędkości przepływu mas powietrza zależy uzyskany efekt. Niewielkie domowe wentylatory, ze względu na swoją niską wydajność nie dają dobrych efektów. Stosujemy je rzadko, a uzyskany efekt jest niewspółmiernie niski do włożonego wysiłku. Cena specjalistycznych maszyn jest znaczna, co jest powodem, że często szukamy rozwiązań zastępczych.

Windstrom - 1000 DMX jest specjalistycznym narzędziem do wytwarzania wiatru na planach filmowych w halach zdjęciowych i w plenerze. Może być również wykorzystywany w studiach fotograficznych. Silnik o mocy 500 W i maksymalnej prędkości obrotowej 3500 obr/min. zapewnia wymianę powietrza o objętości 1 700 m³ w ciągu godziny z maksymalną prędkością przepływu 60 km/godz. Zmiana prędkości przepływu powietrza i

sposobu jego przemieszczania jest możliwa w sposób ręczny z pulpitu sterującego, umieszczonego na obudowie silnika, automatycznie dzięki programowi, oraz komputerowo zgodnie z protokołem DMX 512. W tym ostatnim przypadku możliwa jest współpraca kilkunastu urządzeń, które mogą być sterowane niezależnie lub wszystkie jednocześnie. Przy sterowaniu ręcznym zmianę prędkości przepływu mas powietrza uzyskujemy suwakiem: dolne położenie suwaka wymusza wolny przepływ powietrza, w miarę przesuwania suwaka do góry wzrastają obroty silnika i rośnie prędkość ruchu powietrza, by osiągnąć maksymalne 60 km/godz. w górnym położeniu suwaka. Szybkie zmiany suwaka na przemian w górę i dół powodują zmienną cyrkulację powietrza, imitującą porywy wiatru. Znacznie lepsze programy efekty nagłych porywów wiatru pozwalają uzyskać programy automatyczne. Mamy 9 programów: 1-5 to ciągły przepływ mas powietrza, o prędkości zależnej od wybranego programu, 6-9 to zmienna częstotliwość podmuchów i ich zmienna prędkość. Wyższe numery programów dają ciekawsze rezultaty, wymagają od fotografa większej uwagi i koncentracji. Program wybieramy przy pomocy suwaka

Windstrom – 1000 DMX jest zasilany prądem przemiennym o napięciu 250 V i częstotliwości 50-60 HZ. Jego wymiary to: długość – 46 cm, szerokość 48 cm, wysokość 56 cm, masa 12,5 kg. Z przodu urządzenia umieszczona jest metalowa osłona, w kształcie spiralnych ramion. Co powoduje wytworzenie „tunelu” wiatru, który np. nie pozwala „uciec” piłce (zdjęcie poniżej)

Do zamocowania urządzenia na statywie służy typowe gniazdo statywowe. Jako statywy mogą być wykorzystywane LS-16S, o zmiennej wysokości mocowania 137-223 cm, LS-19S o wysokości od cm do 310 cm. Najwygodniejszą pracę urządzenia zapewnia statyw o masie 22,4 kg i zmiennej wysokości 183-380 cm i udźwigu do 30 kg, zmianę wysokości położenia zamocowanego na statywie urządzenia lub oprawy oświetleniowej ułatwia korba.

Posiadanie maszyny do wiatru jest dopiero połową sukcesu. Do właściwego wykorzystania potencjału Windstromu potrzebne jest odpowiednie oświetlenie, w którym istotną rolę, obok światła kluczowego, pełnią światła konturowe. Od właściwego wyboru elementów formujących wiązkę świetlną i odpowiedniego ich rozmieszczenia w przestrzeni studia, zależy końcowy efekt. Rozmieszczenie i poziom energii poszczególnych świateł podajemy niżej.

Projekt oświetlenia:

- a. Światło kluczowe 1: Fomei Digital Plus 1200 z odbłyśnikiem 43 cm w pozycji $50^{\circ}/20^{\circ}$ - z poziomem naświetlenia odpowiadającym f-16,5.
- b. Światło wypełniające 2: Fomei Digital Plus 600 z paskową płaszczyzną rozpraszającą 40x120 cm w pozycji $350^{\circ}/20^{\circ}$ - z poziomem naświetlenia odpowiadającym f-11,5.
- c. Światło górne 3: Fomei Digital 300 z paskową płaszczyzną rozpraszającą 40x120 cm w pozycji $150^{\circ}/50^{\circ}$ - z poziomem naświetlenia odpowiadającym f-8,5.
- d. Światło konturowe 5: Fomei Digitalis 400 z odbłyśnikiem 21 cm z pozycji $210^{\circ}/40^{\circ}$ - z poziomem naświetlenia odpowiadającym f-22.
- e. Światło tło 7: Fomei Digitalis 600 z tubusem w pozycji $80^{\circ}/10^{\circ}$ - z poziomem naświetlenia odpowiadającym f-22.
- f. Światło boczne 8: Fomei Digitalis 600 z oktagonálną płaszczyzną rozpraszającą o średnicy 150 cm w pozycji $270^{\circ}/0^{\circ}$ - z poziomem naświetlenia odpowiadającym f-11,5. (uwaga: Brak w spisie światła nr 4 nie jest przeoczeniem. Zgodnie z podaną wcześniej numeracją światła cyfrą 4 oznaczamy światło konturowe z lewej strony kamery ustawiane najczęściej w pozycji $150^{\circ}/0^{\circ}$ w przypadku stosowania paskowych płaszczyzn rozpraszających lub $150^{\circ}/40^{\circ}$, przy użyciu opraw światła kierunkowego.)

Zdarza się także, że silne podmuchy sztucznego wiatru powodują nieoczekiwane efekty, jakim może być całkowite zasłonięcie twarzy fotografowanej osoby przez potargane wichrem włosy. Taki przykład podajemy na zakończenie.

Tekst i zdjęcia. Leonard Karpiłowski
Zdjęcia wykonano w studiu Praga by Fomei Kamera Mamiya 645 AFDIII z przystawką cyfrową ZD.

*Autor Leonard Karpilowski
Opublikowano w portalu SwiatObrazu.pl*